

De hier niet gestelde vragen... *Komen nu uit Den Haag...*

Zoals was te voorzien heeft het recente rapport van Amnesty International over de behandeling van Venezolaanse vluchtelingen in Aruba meer reacties opgeroepen in Nederland dan in Aruba zelf. We kunnen zelfs stellen dat hier een volkomen stilte heerst, zowel vanuit de regering als de oppositie. Het lijkt wel alsof er een rapport is gepubliceerd over een ander land in de regio en niet over ons land. Maar het zal dus niet lang duren voordat de vragen vanuit Den Haag zullen komen...

Het Nederlandse kabinet kreeg namelijk bijna onmiddellijk vragen uit de Tweede Kamer. In onze editie van 5 oktober hebben we aandacht besteed aan de vragen van parlements lid Raoul White (PvdA/GroenLinks) aan minister Faber, verantwoordelijk voor asiel- en migratiebeleid. Faber heeft intussen om meer tijd gevraagd om de zaak goed te bestuderen alvorens met een reactie te komen. Een kernpunt in de gestelde vragen betreft de aanklacht van Amnesty International dat Aruba vluchten organiseert naar Venezuela voor vluchtelingen die terug worden gestuurd naar hun land. Als dit waar is dan is dat duidelijk een overtreding van het 'non-refoulement'-principe, betreffende het terugsturen van een persoon, onder meer vluchtelingen, naar een land waar zij gevaar lopen. Bovendien komt ook de vraag naar voren of Nederland via de financiële hulp aan Aruba voor het aanpakken

van de vluchtelingensituatie, wellicht meebetaalt aan het met voeten treden van internationale verdragen waarvoor de Koninkrijksregering de uiteindelijk verantwoordelijke is.

In de gestelde vragen heeft White ook verwezen naar artikel 43, tweede lid van het Statuut. Dit artikel behandelt in het eerste lid de verantwoordelijkheid van de landen in het Koninkrijk om te zorgen voor "de verwezenlijking van de fundamentele menselijke rechten en vrijheden, de rechtszekerheid en de deugdelijkheid van het bestuur." Het tweede lid stelt vervolgens dat "Het waarborgen van deze rechten, vrijheden, rechtszekerheid en deugdelijkheid van bestuur is aangelegenheid van het Koninkrijk." In het nabije verleden is dit tweede lid lokaal vaker onderwerp van gesprek geweest, maar meer vanwege de deugdelijkheid van bestuur, of het ontbreken daarvan, waarvan het ingrijpen door de Koninkrijksregering ook tot het thema behoorde. In het huidige geval zou de aanleiding iets anders zijn, waarbij een beroep zou worden gedaan op de Koninkrijksregering om op te treden indien sprake zou zijn van schending van mensenrechten, in dit geval van vluchtelingenrechten, op grond van verdragen die Aruba medeondertekend heeft.

In ieder geval is al te merken dat in Nederland regering en parlement duidelijk bezig zijn met de overweging om tussenbeide te komen om te garanderen dat Aruba zich aan het verdrag houdt, wellicht goedschiks dan

wel kwaadschiks.

Maar in Aruba zelf, waar de eerder vermelde stilte van beide kanten te denken geeft, kan men toch niet verwachten dat dit probleem zomaar overwaait. De oppositionele krachten zullen wellicht denken dat degene die zijn of haar billen brandt met deze kwestie maar eerst zelf aan het woord moeten komen, maar het zou toch verstandig en correct zijn geweest om vragen te stellen of de betrokken bewindslieden uit te nodigen om vragen te komen beantwoorden in de Staten, wat kennelijk op dit moment 'de rigueur' is. Als een simpel mogelijk geval van corruptie in een sportstichting al genoeg is om de betrokken minister naar het parlement te roepen, dan moet deze kwestie, waarbij de internationale reputatie van het land in het geding is, zeker voorrang kunnen krijgen. We hadden meer actie verwacht, ook al omdat hun zwijgen gezien kan worden als bewijs van instemming met het beleid van de regering; is dat wat ze willen? Van de andere kant hult de regering zich in stilte, wellicht omdat men vindt dat men niemand in Aruba enige uitleg verschuldigd zou zijn. Daar zijn we het dan niet mee eens, maar kunnen daar verder weinig aan doen. Maar het volharden in deze houding, die we uiteraard heel goed kennen, verhoudt zich natuurlijk van geen kanten met de fameuze 'transparantie' die deze regering schijnt te betrachten en zelfs een van de – onzichtbare – pilaren genoemd kan worden waarop het beleid van deze regering steunt. Dit

zal in ieder geval niet helpen om het probleem op te lossen en we wensen nu alvast de waarschuwing te laten horen dat, wanneer vanuit Den Haag actie wordt ondernomen om de situatie te corrigeren, wij niet het geweeke laag willen horen, waarbij de Nederlandse en Koninkrijksregering worden beschuldigd van '(neo)kolonialisme'. Die grammofoonplaat is al helemaal grijs gedraaid in de afgelopen paar jaar, in het bijzonder in een poging politieke manoeuvreerruimte te scheppen in plaats van het simpelweg nakomen van de verplichtingen die we als land in het Koninkrijk nu eenmaal hebben. Aan dat toezicht is echt niet te ontkomen en we zouden ook niet willen suggereren dat te proberen, integendeel. Het wordt tijd dat wij, die altijd (over)moed tonen wanneer we gelijk hebben, nu eens laten zien dat we ook corrigerend op kunnen treden als we geen gelijk zouden hebben. We kunnen ons nog goed herinneren dat enkele jaren geleden breed overleg is gevoerd over de vluchtelingensituatie, hetgeen uitmondde in Nederlandse financiële hulp. Of die hulp niet voldoende is gebleken, daar hebben we niets over vernomen. Overigens zou de controle aan Nederlandse zijde ook gefaald hebben als Aruba zaken niet goed zou hebben aangepakt. In ieder geval kan de regering zich hier verschuilen achter het stilzwijgen om geen verantwoording af te leggen, ten overstaan van Den Haag zal dit wel niet lukken. Weer een 'reality check' dus...

Na veel geruchten en zelfs uitspraken enkele dagen geleden door dezelfde partij, die aangaven dat het nieuws onjuist was, bevestigde de partij Raiz gisteren uiteindelijk het vertrek van minister Geoffrey Wever uit de partij Raiz.

Via een publieke mededeling op sociale media kondigde de partij het vertrek van minister Wever aan: "Platform Raiz wil haar leden, sympathisanten en het algemene publiek informeren dat partijlid Geoffrey Wever de beslissing heeft genomen om zich terug te trekken uit het platform. Geoffrey Wever is een professional en was een belangrijk lid van ons team, die onvermoeibaar werkte aan onze gedeelde visie op de gebieden van economie, duurzame ontwikkeling en innovatieve landbouw. Zijn beslissing is persoonlijk en werd genomen

op basis van een andere kijk op hoe hij als persoon voor ons land wil blijven werken en hoe politiek gevoerd moet worden. Raiz is een platform dat kan worden gezien als een incubator waar nieuwe ideeën, innovatie en persoonlijke en professionele ontwikkeling worden gestimuleerd. De deuren van Raiz staan open voor professionals met visie en de wil om ons land te verbeteren. Leden zullen komen en gaan, wat ons platform steeds sterker maakt. Tijdens de regeerperiode van Raiz hebben we door middel van voorbeeld laten zien hoe een regering kan werken op basis van samenwerking en samenwerking, zonder politieke kleuren. Niemand is onmisbaar en er moet altijd ruimte zijn voor degenen die willen helpen verandering teweeg te brengen en nieuwe ideeën promoten, of ze nu Raiz-sympathisant zijn of niet."

De partij verzekert verder dat hun visie voor politiek op Aruba gericht is op vooruitgang en verandering zonder politieke discriminatie. "Wij zijn gekomen om te werken aan een echte verandering die permanent onze politieke cultuur zal markeren. Dit blijft ons

commitment en dat zullen we bereiken. Raiz wenst Geoffrey veel succes met zijn volgende projecten en bedankt hem voor de tijd en energie die hij heeft besteed aan onze zaak en aan Aruba. De kracht van Raiz ligt in het team, dat niet afhankelijk is van één of enkele individuen, maar een collectief van leden met een gemeenschappelijk doel om structurele veranderingen te brengen in de politiek op Aruba," aldus Raiz.

Onze redacteur nam contact op met minister Wever om zo meer informatie te verkrijgen over zijn terugtreden, aangezien de verklaring afkomstig is van de partij zelf. Tot het sluiten van deze editie had de minister echter nog geen antwoord gegeven.

Nadat enkele lokale media het gerucht verspreidden dat de huidige demissionaire minister van Economische Zaken, Communicatie en Duurzame Ontwikkeling, Geoffrey Wever, de partij zou verlaten om zich aan te sluiten bij Gerlien Croes in de nieuwe partij Futuro, kwam Raiz zelf naar buiten met een "fact-check" om dit gerucht op 16 september te ontkrachten.

Het lijkt erop dat de geruchten

begonnen vanwege een foto met Gerlien Croes, die op 15 september haar nieuwe partij Futuro lanceerde en deze op sociale media plaatste na de opening van het parlementaire jaar. Op de foto waren Croes en Wever samen te zien, vergezeld van een zin waarin hun vriendschap en relatie als collega's binnen de politieke sfeer van Aruba werd gevierd. Dit leidde ertoe dat enkele lokale media het gerucht verspreidden dat Wever Raiz zou verlaten om zich bij Futuro aan te sluiten, wat vandaag bevestigd kan worden als waarheid.

Geoffrey Wever blijft aan als minister, hoewel hij niet langer bij de coalitiepartij hoort. Gisteren tijdens een persconferentie van premier Evelyn Wever-Croes (MEP) ging de premier in op de positie van de demissionaire minister van Economische Zaken, Duurzaamheid en Communicatie, Geoffrey Wever, nadat hij zijn vertrek uit de partij Raiz had aangekondigd.

Op de vraag van de pers wat de status is van minister Geoffrey Wever, die recentelijk uit de coalitiepartij Raiz is gestapt, antwoordde de premier dat "we

eerlijk gezegd zagen dat dit eraan zat te komen; hij was geen persoon die heel tevreden was met de Raiz-parlementsleden toen zij zichzelf verdedigden tijdens onderhandelingen die we voerden, en je merkte toen al dat hij niet heel tevreden was."

De partijraad van Raiz vroeg Wever om als minister aan te blijven, en dit is ook schriftelijk bevestigd aan de premier, zoals zij aangaf: "Ik heb een schriftelijke verklaring nodig van de twee parlementsleden, Misha Raymond en Raymon Kanperveen, dat zij Geoffrey Wever blijven steunen als minister voor Raiz, ondanks dat hij niet langer lid is van Raiz."

Ze benadrukte verder dat er een onderscheid gemaakt moet worden in deze kwestie en dat de focus op de wet moet liggen: wat wettelijk de situatie is. Wettelijk gezien, als een minister de steun heeft van de meerderheid in het parlement, kan hij minister blijven.

Daarom was het belangrijk om te weten of de twee Raiz-parlementsleden Wever blijven steunen voor Raiz, zodat hij dan als minister kan blijven aanblijven.